

Szerkesztőségi iroda:

Főnök, Dr. Ferencsik háza, ama
lak, béra. — Szerkesztővel érte-
kezni lehet mindennap 11 és 12
óra között. — A lap szellemi
részére vonatkozó minden közle-
mény Margitai József szer-
kesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Pál könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések négy előfizetésnek:

Budapest: Goldberger A. V. &
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukos M., Oppelk A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyitlér petisora 10

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi Népi Öngyógyító Szövetkezet”, a „Csáktornyai Takarékpénztár”, a „Muraközi Takarékpénztár”, a „Alsó-Muraközi Takarékpénztár” és „Öngyógyító Szövetkezet” s a Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképző-tör” hivatalos közlönye.

A király nevenapja.

Az őszinte, változhatatlan ragaszkodás, mely nemzetünket fölszíves urunkhoz fűzi, városunk lakosságának sokaságát is összegyűjté tegnap, hogy a katolikus templomban rendezett ünnepies istentiszteleten forró imáját menessze a királyok királyához, hogy alkotmányos uralkodónk drága személyére bős áldásait árasztssa s életét számunkra még sokáig, igen sokáig megtartsa. Önzés, de nem mindennapi, hanem nemes önzés párosul óhajainkkal, mert három hoszsú század s még több küzdés, vérontás kellett ahhoz, hogy a nemzet és királyja közötti kölcsönös bizalom létrejöjjön; hogy a haza alkotmánya s a nemzet jogos aspirációi elismertessenek és tiszteletben tartassanak.

Ő Felsége, a mióta rosszindulatú anácsoseinak büvköréből kiszabadulva saját szíve s gallatára, saját tapasztalatain okulva bölcs esze tanácsára hallgatva kormányozza a magyar állam hajóját, kiismerte a magyar nemzet szívének melegét, jellemének nemességét, melyet nélkülözni s magától elutasítani nem lehet. Az óta önállóságunk nem fictio, alkotmánylevelünk nem összetépní való papíros többé, hazánk hatalmi állása számot tevő factor, melyet igen-igen sok helyen keletlen bár, de elismerni mégis kénytelenek.

S ezt alkotmányos érzelmű, nemes fejedelmünk aegise alatt értük el.

Innen a szeretet, a példátlan hűség az uralkodó iránt, melylyel a magyar nemzet fejedelmét mindenkor megajándékozta, de 1490 óta még egynek sem juttatott belőle annyit, mint jelenleg uralkodó apostoli királyunknak.

S mert bölcs kormányzása alatt reméljük politikai viszonyainknak teljes javulását, hazánknak nemzeti alapon álló modern áldadalommá való fölvirágoztatását, nemcsak indokoltnak, de természetesnek is találjuk e szeretetszülte önzést, mivel az nem hogy nem szállítja le az óhaj bensőségét, értékét, de bizonyára még fokozza azt s mi szívvel lélekkel csatlakozhatunk a trónhoz hű magyar nemzet egyöntetű ama óhajához: Éltesse Isten szeretett királyunkat az emberi élet legvégsőbb határáig!

Október 6.

Holnap ünnepli Arad szab. kir. város és vele az egész ország negyvenegyedik évfordulóját ama nevezetes napnak, midőn a hőskorok féltenei, a tizenhárom magyar tábornok, vértanuhalált szenvedett. Amajdicsó trikolor, melyet oly magasan lobogtattak ők egykor; már lehajolt, a dob és a harsona elnémult a harc riadását felváltotta az örök béke csendje!

A golgothai szent tetemek nyugvó helyét hiába keressük, ismeretlen előttünk sirjuk; poraikat szétszórta a szelek, s így minden magyar embernek jut belőlük egy porszem, melyben az édes haza iránti szeretet él.

Holnap lepleztetik le Arad Szabadságtérén ama ércszobor, mely büszkesége lesz a magyar hazának és ama városnak. Arad örök emléket emel nem csak a tizennárom féltstennek, de önmagának is!

Az ércszobor tetejét ékítő Hungária a kivégeztetési hely felé lesz irányítva, azon hely felé, hol az idő simító keze nem képes letörölni a fájó érzelmeket; oda fog tekinteni s látni fogja, hogy az egykori dicső tábornokoknak még maig is élő kortársai és harcosai, kik oly féltékenységgel őrizték ama szent helyet, immár megnyugtatta térhetnek meg elköltözött bajtársaikhoz, mert van Magyarországnak olyan ifjúsága, mely kezét kézben, láncszemként övedzi vértanúink gyászhelyét.

Nem a magyar nemzet, nem, a világszabadság legszentebb ünnepnapja lesz holnap!

Ezen ünnepnapon a 13 magyar vértanú kivégeztetési helyére, a szabadság szent templomába nem a gyászharang tompa zúgása, hanem a hazaszeretet szent szózatja hívja mindazokat, kiknek szívében él a magyar nemzet hitvallása: a szabadság, egyenlőség és testvériség érzete.

Ne könnyözzünk a holnapi napon az ő haláluk felett, hisz lényüknek nemesebb alkotó része: a szellem nem halt meg, mert a kik egy nemzet jövőjeért, egy nemzet életéért, boldogságáért áldozták fel magukat, azok örökké élnek. Hanem esküdjünk meg a magyarok Isténre, hogy a nagy hazafi e szavait: »A haza minden előtt« mélyen szívünkbe vessük. Esküdjünk meg erre s akkor bebizonyítottuk azt, hogy ők — ami büszkeségeink — nem haltak meg, csak a munkát adták mások kezébe.

A szabadság és a függetlenség a nemzetet nagygyá, erőssé és gazdaggá teszi; de, hogy boldog legyen, szükséges, hogy a haza minden gyermeke igaz testvérként szeresse egymást s ama szent helyen, — hol a szabadság, függetlenség és testvériség eszméért vértanui áldozat mutatott be a nemzetek nagy istenének, — lehet e nekünk más óhajunk, mint az, vajha a holnapi naptól fogva e sok nemzetiséglaktá édes hazának minden gyermeke szeretettel közelednek egymáshoz, hogy egyben — a drága haza szeretetében örökre egyesüljünk, mindannyian egyenlők, testvérek legyünk!

És ha e legszentebb óhajunk teljesül, akkor valóban bebizonyítottuk mindnyájan, hogy méltók vagyunk arra, hogy az édes haza gyermekének nevezzenek bennünket.

Hogy a szabadság, függetlenség és egyetértés áldásos gyümölcseit e sokat szenvedett nemzet élvezhesse, békére van szükség; azért, mikor a holnapi napon egy szívvel lélekkel kiáltjuk: Eljen a haza! — lellem e kéréssel emelkedik fel hozzád mindenható örök Isten: Adj nekünk békét, hogy a magyar nemzet szabadon élvezhesse gazdag hazájának áldásait. Hozd el oh Ég a szabadság béke napjait, a boldog, a fenégség békét, nem a sötét sir nyugalmát, nem a rettegés némaságát, nem az elszegényülés csüggedt tétlenségét: a békét, mely él, mely életet lehel; a békét, mely sebeket gyógyít, nem pedig sebeket ver, a szeretet békéjét, nem a boszu ravatalát siri csendjével! Hozd el oh Ég, hogy az egész világ lássa, miként e népet, melytől egykoron bősztülten visszaborzadt, szeretni is lehet.

Hallgasd meg felségs Ur, nemzetek nagy Istene-e kérésemet és áldd meg imáddott hazánkat!

SZOKOLY.

Az új pályaudvar.

Lapunk f. é. 35. számában figyelemztettünk arra az anomáliára, hogy az épülőben levő új pályaudvarhoz vezető gyalogutról nem gondoskodnak s intézkedést kértünk arra nézve, hogy oda gyalogjáró építtessék ki. Az indóház készen áll; a pályaudvaron a munkálatok be is fejezték már; de a szobán forgó út kihatolva még mindig nincs. Ugy látszik, az épület a használatnak, az állomás a forgalomnak át fog adni s a városi közönségnek kényelméről gondoskodva nem less. Sajnáljuk, hogy ez így van s hogy multkori figyelemztetésünk dacára mi sem történt eddig. Sajnáljuk pedig azért, mert a közönség érdekeit nem látjuk respektálva, noha a dolgon igen könnyen lehetett volna segíteni, mivel a vasúttörvény vállalat egy utnak nyitásától nem idegenkedett. Csak föl kellett volna karolni a dolgot, hivatalosan a lépéseket megenni s az ügy kedvező megoldást nyehetett volna.

S most ott állunk, hogy azt sem tudjuk, merre menjünk ki az új állomásra!

Annyi kényelmünk sinos, a mennyije egy jól tartott faluállomásnak is van. Minden valamire való közönség a kocsiuton kívül egy annál erősebb s befásított gyalogutról is igyekszik gondoskodni, hogy nyárnak idején az utasok a nap hevéttől védve érhesseken ki az állomásra. Nálunk ennek épen ellenkezőjét tapasztaljuk. A városból kiviselet s a grófi rétből annak idején kihatott u. n. Új-ut egyenes s befásított ugyan, padokkal is el van látva, szóval gondoskodva van arról, hogy a közönség azt ne csak közlekedésre használja, hanem azon szórakozhassék is, — de mi ez az egész unak hosszuságához képest, a mikor így darabig hol az országutat is igénybe kellett vennünk, a meg télen térdig érő hóban, esőben bokáig érő sártengerben, nyáron a kocsiút fölvert fullasztó porban voltunk kénytelenek haladni s csak a vágányokon túl volt meg egy kis kárpótlásunk, a mennyiben a szeder- s szép hársfákkal befásított kőút gyaloguton némileg felüldülhetünk.

Most ettől az élvezettől is megfosztattunk. A pályaudvarnak kiszélesítése következtében, a többszörösen lerakott vágányok s váltók folytán a régi közlekedési vonalat cassálták s azt az ör-

házon innen az országútra terelték. Ebből kifolyólag a Vasváradra s az állomáshoz kivezető utak egyesítették. A mellett, hogy ezen új utak feltöltésével 100 méterrel bizonyára hosszabb utat kell ezental megtennünk, az a kellemetlenség is háramlik abból reánk, hogy a kocsiakkal egy uton kell haladnunk. S hogy ez mit jelent, s hogy ennek komolyabb oldala is lehet, be fogja látni mindenki, a ki az új országutat ismeri. Az országutat magában véve sem széles; két kocsi azon még mindig kikerülheti ugyan egymást; de képzeld csak magunkat egy arra ballagó utasnak a helyzetébe, a ki az egymással szemben elővágtató, s egymást kikerülni akaró hintók elől életét megmentendő, 5-6 méter mélységű gödörbe ugorni kénytelen. Ilyen mulatságot megengedhetünk magunknak a nyílt országúton, mert a kényelmet előlve mindenütt nem kereshetjük; de azt, hogy ettől a vasúthoz vezető passageon megkíméltesünk, azt hisszük, jogosan megkívánhatjuk.

Már csak ebből a szempontból sem szabadna a külön gyalogjárónak hiányoznia. Az azután még egy másik körülmény is, mit szintén nem lehet szem elől tévesztünk. Csáktornya környéke elég szép ugyan, de öszintén megvallva, kirándulási helyekben szűkölködünk. Minden nagyon távol esik tőlünk; de különben sem hozzáférhetőek ez üdülőhelyek; mert a közönségől azok használata nagyobb részt el van zárva. A vasárnapi publikumnak legkedvesebb kirándulási helye eddig az állomás s az ottani restauratio volt. Ott lehetett képviselve látni a város lakosságának minden rétegét, kik részint a séta kedvéért, részint szórakoztatás céljából keresték fel ezen elég változatoságot nyújtó helyet. Erről ezental nem igen lehet szó. A rövid élvezetért egykönnyen nem igen vállalkozik valaki, hogy az oda vezető kényelmetlen utat megtegyje. Pedig a tisztezős külsejű pályaháznak perrierja elég ingert gyakorolna s nyújtana élvezetet a város nem utazó közönségére is, a mely, hogy a szokatlan élelenségben ott gyönyörködhessek, a belépti díjat is szívesen megfizetné. A mellett tehát, hogy a közönség egyik kirándulási helyétől ez által megfosztatik, a vasút társasága is, nem épen jelentéktelen jövedelmi forrástól is esetik. Azután gondoljunk meg csak, milyen kellemes lesz a gyaloglás pi. esti 10 órai személy- s az éjfélutáni gyorsvonathoz ezen a végtelemségig nyugit látszó kanyargós uton, a hol se lámpás, se korlát sehol. Már pedig mindenki nincs abban a helyzetben, hogy magának kocsiit fogadjon; s a közönség legnagyobb része, mint eddig, gyalog teszi meg ez utat majd csak ezental is. Szóval a kényelmes gyalogutnak kihalásai nélkülözhetetlen kelleke a modern új pályaháznak. S a pályaház is utókére nemcsak az átlazó közönségnek van építve, hanem első sorban az itt várakozó, jól vagy lesemálló csáktornyai publikumnak számára. S ha ez így van s ezt be is látjuk hozzáférhetővé is kell tennünk azt!

Ebből a szempontból sürgetjük a gyalogutnak kihalásait. A megyei köz. bizottságnak multkori üléséről olvassuk, hogy Csáktornya város a közlegelőn egy újjaró létesítését kérémezik; kérdjük: vajjon kevesebb fontoságának tartja-e ennél a város t. előjáróvá a város összes lakosságának szóban forgó osztalán óhaját? Azt véljük, hogy nem! Szemrehányásokkal illetni senkit sem akarunk. Mint a közönség organumára akartunk csak mutatni a kilátásban levő érelemler s azt hisszük, a compeletes körök, a melyek a pályaudvarnak a képeze telé eső részre való elhelyeztetéséért a mini-teriumnál peticiona tak. fájdalom siker nélkül — most sem fognak kéni megenni mindazt, a mit ez ügyben megenni még lehet. Mert a csáktornyai közönséget gyalogjáró nélkül hagyni nem szabad, nem lehet!

KÖLÖNFELEK.

Híres Kérjük t. előfizetőinket sziveskedjenek az utolsó negyed év alkalmával előfizetéseiket megújítani és a hátralékokat beküldeni.

Széles névünnepe alkalmával (e hó 4-én) a szokásos istentiszteletet válogatott közönség jelenlétében megtartatott. A misén Anyán Aurel h. plébános celebrált, a kó uson az áll. képeze ifjúsága énekelte. Feltűnést keltett a magyar közönség körében, hogy a misénél fungáló lelkészek a mise végén e magyar hymnus elénekelte tését be sem varván, az oltár elől távoztak. Részünkről ezt legalább is tapintatlágnak tartjuk, mert hamarjában nem tudjuk, mire magyarászuk!

Gróf Festetics Jenő ur e hó 4-én a déli vonattal utazott el zala nyvári kastélyából hosszabb külföldi útjára. Ó Méltósága ez alkalommal is szép jelét adta áldozatkészességének. Eltávazása előtt 200 forintot engedélyezett a csáktornyai köz. tanítók segélyegyletének és 50 frtot a kisedődvodának.

Aradi szobrot Csáktornya városának polgársága is megkoszoruzta. A város derék birájának felhívására szép öszeg gyült csakhamar össze, melyen diszes koszorú vásároltatott. A város közönségének nevében Szirov György helybeli orvos s 48-as derék honvéd helyezi a koszorút a vértanúk szobrának alapzatára.

Uj indóházat Csáktornya n holnap 6-án adják át a közhasználatnak. E szerint a holnapi napon este, eset eg már délután a jegyváltás, és a felszállás az új épíletben történik. Az állomás főnöksége ez uton is figyelmezteti az állomáshoz járó közönséget, hogy óvakodjék a síneken keresztülkaul járni, mert az elgázolás veszélyének vagy a szolgálomélyzet esetleges megszólításának teszi ki magát. Addig is, mig az állomáshoz vezető gyalogut ügye eldől a közönség saját érdekében nagyon helyesen cselekszi, ha az új kocsiúton jár ki az indóházhoz.

Élőléptetés. Gróf Festetics Jenő ur Kayser Lajos csáktornyai uradalmi (ujudvari) ispánt kasznárrá nevezte ki.

Csáktornya ukki vasút egész pályatestén keresztül, Ukktól Csáktornyáig, különben a Mura hídján e hó 27-én robbogott végig az első próbavonat. A teher hordó kocsiokból álló vonat a délutáni órákban érkezett Csáktornyára és nyomban vissza ment Eger-zeg felé. Azóta napokint e kezik egy-egy vonat személyszállító kocsiakkal. A hivatalos bejárás valószínűleg e hó 9-12-én lesz. A hivatalos vizsgálatot csakhamar követni fogja a megnyitás ünnepele. Terv szerint egy vonat fog a vasuton csáktornyai, a másik ukki végpontjáró ugyanaznap indulni. Találkozás a megye székhelyén, Egerszegem lesz. Ez alkalommal a déli vasut csáktornyai új állomása fel lesz díszítve.

Mura-Szt Mártonból írják, hogy gróf Festetics Jenő ur (m. hó 28-án megtette Tündérlak (Lapsina) vár romjait s visszajövet meglátogatta Kecskés Ferencz plébánost. Kinél teljes fé órát töltött. A gróf ur ismét Uj-Udvarra hajtattott, a hol Kayser Lajos urod ispánnal töltött hosszabb időt.

Eljegyzés Basch Emilia kisasszonyt Rosenberg sütv kedvs leányát eljegyezte Guthard Jakab kereskedő Zágrárból. Gratulálunk!

Népszámlálás. Az 1891 január 1-én országzerte megejtendő népszámlálásához az előkészületek nálunk is megjelétek, a mennyiben az alispán rendelkezése a járás főszolgabirájának előllesé mellett e hó 1-én a csáktornyai járás jegyzőjé kára Csáktornya n öszegyült, hogy annak teendői fölött tanácskozzék. E szerint a községi jegyzők és tanítók hivatalból tartoznak a népszámlálásban részt venni. Azzal a különbséggel azonban, hogy mig a jegyzők és a községi tanítók díjmentesen végzik e munkát, addig az állami tanítók közreműködésükért 3 frt napidíjt élveznek.

Helys intézkedés. A város előjárósága egy már korábban hozott határozatát van eltökélve a legnagyobb szigorúsággal végrehajtani. A napokban hirdette ugyanis ki, hogy megtiltja a lovaknak a kormák előtt, a nyílt utcákban való etetését, itatását. — A legnagyobb örömmel s elé-

gültséggel fogadja ez intézkedést kivétel nélkül mindenki, a ki csak látta a szerdai s pénteki hetivásárok alkalmával s egyéb a vidéken megtartott vásárokon után a kormák táján összeverődött szekértáborokat, a melyek akadályozták a közlekedést, veszélyeztették az arra járók testi épését. Megfoga szüntetni e rendelet a piszkot is, mely a szekerek s lovak helyét napokig jelölte, mert tisztességesen el nem takarítottott soha; és fogja mozditani a közegészséget s a mit kicsinylenünk szintén nem szabad, az utcák- nak az ily alkalmakkor mutatott falusias genrején is változtatni fog. E végből helyeseljük s üdvözöljük a hatóságnak üdvös intézkedését mi is.

Csáktornya-ukki vasút egyre szedegeti áldozatait. Nem régen vezette el életét a kocsi összekapcsolása közben egy 24 éves családos ember, a mult héten ismét egy Bogdán József nevezett felsőlakosi munkás esett áldozatul vigyázatlanságának. A kocveszállító vonat kocsiján álszerevetve, hogy kabátja a vasuti síneken fekszik, gyorsan leugrott, hogy kabátját az elgázástól megörvja, de szerencsétlenségére megtántorodott s a robogó vonat elütötte. A gyorsan érkezett orvosi segítségnek sikerült ugyan a sebestüllet életre hoznia, de állapota aggasztó.

Szayer szomszédságban. Luttenbergben e hó 15-én nyitják meg a déli vasuti társaság által épített regede-luttenberg-szárvasutat, mely már teljesen elkészült. Luttenbergtől Fridauig ki fogják építeni e vasutvonalat a jövő évben. A Mura-szombatiak is erősen mozognak, hogy a Mura-Szombat-lendvai vasut létesüljön. Öszinte szívűből kívánjuk az elhagyottat vendvőknek, hogy a világgal mielőbb össze legyen kapcsolva.

Magyar savanyúvíz kitűntetése a külföldön: A mint értesülünk a petáncki (Széhenyikut) „Széhenyi forrás“ savanyú víz legujabban Belgiumban, a lítchiki kiállításán, az „aranyéremmel“ lett kitűntetve. A jelenlegi bécsi gazdasági kiállításán, a magyar termények kitűntetési jegyzékében, ugyanezen viznek kitűntetését ismét feltaláljuk.

Masodvirágzás. A pompás idő, mely melegével az idei ősz oly kellemessé teszi, a természetet is mintegy ujja szilli megát- szik ez a gyümölcs s egyéb fakon is. Ben- csak kertjében a birsalmfa már harmad- szor hajt ki, a Grész-féle telken a geszte nyefa oly virágdiszben pompázik, mint akár május közepén.

Megyei bővíd híbeK. Az Alsó Muraközben jár ádosan fölléptt trachoma az erőlyesen hozzátálatott gyógykezelés következtében szülőfélben van. — Az idén besorozott honvédújonczok kivételosen jövő év márczius 1-én jejen hivathat be csak. — Sümegen felső leányiskolát szerveztek, melyet október elsején nyitottak meg ünnepe y sen. — A Hirschler nagykereskedőhá az által Kottoriban kiépítendő iparvágány- nak műszaki bejárása szept. 25-én eszkö zöltetett. — Kis Görbő községben m. hó 15-én 11 lakóház, Petesházán m. hó 23-án 3 lakó s több melléképület esett a tűzvész- nek áldozatul. — Szülői gondatlanságnak lett áldozata m. hó 22-én Bagladon Dom- mag Máriaanak 2 éves István fia ki a kellő föltügyeletnek hiányában kává s kutba bukott s ott fuladt. — A szécsi-szigeti búcsun nagy verekedést kezdtek a parasztleányok; kettőt a gyon is vertek.

A nemzet ünnepét üli apái
Mély gászú vértanu halál-nappjának,
A mely halállal a feltámadásnak
Is vége lön!... Sas ölte meg királyi!...

De nem!... nem ölheté!... hisz váltságdíjul.
A honszerelemtől lángoló szivek... ott
A dühemelte tűzhelyen elégnék,
Hogy még mik menthetők, mentvék lennének.
S a honfivér. nehogy hiába omlott
Legyen... Ezért ma hála könyözön hull!...

Dicső hazám dicső vitéz fiai!
Kikért a mindenét feláldozó jó
Magyar kebel remege... s kiknek ah! oly
Imaszertün lengé körül porait
A népek ajkáról előtört sóhaj:

E nép ma nektek üdvöt esd... s imáját
Az égi trón kezgyszámolyára fel - ó. -
A hamvitokból phónixként kikélő
Angyal viszi... Igen az: a »Szabadság«,
Melyért ti hős apák meghaltatok. Jaj!...

HORVÁTH ISTVÁN HONOR.

KÖZGAZDASÁG.

Magyar ipar.

Irta: Nyáry Elemér gróf.
(Folyt. és vége).

Az országban jelenleg működő nagyobb
műhelyek és gyárak, melyek tűzoltó sze-
rek készítésével, illetőleg gyártásával fog-
lalkoznak, legutóbbi árjegyzékek szerint,
árai következnek:

Tűzoltó-sisak: Walsér 5 frt, Geitner
3 frt 95 kr, Seltenhöfer 4 frt 50 kr, Tar-
nóczy 3 frt 90 kr.

Bősapka: W. 1 frt, G. 1 frt 10, S.
1 frt 20 kr, Tarnóczy 1 frt. Mászóöv: W.
7 frt, G. 7 frt, S. 6 frt, Tarnóczy 5 frt 90.

Szivattyus-öv: W. 1 frt 50 kr, G. 1
frt 45 kr, S. 1 frt 50 kr, Tarnóczy 1 frt 35 kr.

Mászóbalta táskával: W. 4 frt 25 kr.
G. 4 frt 20 kr, S. 4 frt 40 kr. Tarnóczy
3 forint.

Szivattyus-balta táskával: W. 3 frt, G.
3 frt 50 kr, S. 4 frt. Tarnóczy 3 frt.

Mászókötél: W. 3 frt 50 kr, G. 3 frt
25 kr, S. 3 frt 60 kr. Tarnóczy 3 frt 10.

Kéthangú jelző: W. 3 frt 50 kr, G.
2 frt 50 kr, S. 3 frt 50 kr, Tarnóczy 2 frt.

Kender tömlő: W. 1 frt 10 kr, G. 1
frt 20 kr, S. 1 frt 10 kr, Tarnóczy 85 kr.

Tömlő-csavarok: W. 5 frt 50 kr, G.
6 frt 50 kr, S. 6 frt, Tarnóczy 5 frt 50,

Dugó-létrák: W. 24 frt, G. 14, S. 30
frt, Tarnóczy 12 frt. Locomobil-fecskendő:
W. 70 frt, G. 70 frt, S. 90 frt, Tarnóczy
60 frt.

Kétkerekű targonca-fecskendő (szívó-
mű nélkül): W. 340 frt. (csak 92 mm. s
egy nem szabad községnek vásárolnia). G.
300 frt (csak 80 mm. s egy nem szabad
községnek vásárolnia). S. 500 frt (100 mm.),
Tarnóczy (100 mm.) 300 frt (szívóművel).

Kétkerekű mozdony-fecskendő: W. 600
frt, G. 675 frt, S. 600 frt, Tarnóczy 500

Négykerekű nagy talusi fecskendő (2
üléssel): W. 720 frt, G. 800 frt, S. 675
frt, Tarnóczy (négy ülésel) 600 frt. Négy-
kerekű »városi« fecskendő: W. 800 frt, G.
800 frt, S. 725 frt, Tarnóczy 700 frt.

Vízfordó-kocsi: W. 280 frt, G. 250
frt, S. 250 frt, Tarnóczy 220 frt.

Ezen összehasonlító táblázat kézzel fog-
hatólag bizonyítja, hogy a mindenütt leg-
jobbakkal bizonyult Tarnóczy-féle gyárt-
mányok egyuttal a legolcsóbbak. Persze I
az szinte kitűnik ezen összehasonlító táblá-
zatból, hogy amíg a Tarnóczy féle gyár nem
létezett ilyenmű bevásárlásoknál a vevőket
ugyancsak kegyetlenül sarcozták meg.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF.

Főmunkatárs ZRINYI KÁROLY.

VII. TECAI

VU ČAKOVCU OKTOBRA 4-ga 1890

BROJ 40.

MEDJIMURJE

Urednička pisarna:
Glasnik, bratstva hiša, lévo
na bendragaciji. -- S urednikom
može se svaki dan govoriti med
11 i 12 urom. -- Sve pošiljke
plaćaju se nadležnoj pošti, naj-
bolje na ime Margitai
Jozsefa urednika u Čakovcu.

Industrijske:
Kućara Pishel Filipova kam se
prodaju i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Štamparski glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva „Čakovečke šparkske“, „Medjimurske šparkske“, „Doljno-Medjimurske šparkske“
i „Podpomogajućega društva“, „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Hasen od živinah.

Gospodinu se Bogu zvidelo stvoriti
vsakovrstne rastline: trave, zelenje i drve e,
zatim je stvoril vse živine, a nazadnje
čovjeka, gda je ve: za njega vse prire-
djeno bilo.

Prez rastinja nebi mogle živeti ži-
vine; a prez živinah i rastlinah nebi op t
mogel živeti ni obstati čovek.

Vu našoj austro-magjarskoj monar-
hiji živi do 38 miliona ljudi, a na celom
světu do blizu jezero miliona. Da vezda,
rećimo denes, poginu vse živine, pitam,
bi li moglo ljudstvo na světu obstati?
Gdo bi nam pridelke dimo vozil, a od
doma opet na piec? Kak bi se mogla
obavljati trgovina, ter privatni potrebna
roba iz jednoga orsaga vu drugi? Kak
bi obdelavali zemlju, navlastito kak bi
orali, vlačili oranice za sčtu prez vozne
marhe? Na milione ljudi živu ribolova
(halasije) i lova (vadasije) divjih živinah;
kak bi ti vsi mogli živeti? Odkud bi
imali mesa, mlijeka, sira, masla, vu obće
ves začin? Kak bi bilo za našu opravu
i obuću; kaj nebi morali ili vsi ncsiti
drvene očkle ili hoditi bosu? A čim bi
se opet zimi opravljali gda bi nam ne-
stalo vune i kose?

Kak bi anda živine poginule ili kak
bi ih nestalo, na hitrom bi morali i čoveka

nestati, ar se nebi mogel prez živine pre-
hraniti, Pak da se i žd-zi nekaj ljudi na
světu, kak bi težko i mučno bilo njihovo
življenje, kada bi morali obavljati svo im
življenje svojim rukami vse i najtežija
dela, koja im vezda živina obavlja! Kak
bi čoveku bilo dugočasno i turborno na
světu, kad nebi nikad više čmelica zazu-
jila, kravica zamukala, sčva (škorjenček)
i slaviček zapopval! Kak bi bilo čoveku
pri sreću, da za desetimi ljetmi, gda bi
vse živo se sfondalo, da velim, onda na
jenput opet da bi zagledal krotko ovčicu,
ili samo jednu muhu da bi zapazil? Kaj
nebi od radosti zavrisnul? Malo je ljudi
žalibože, koji znadu premisljiti i precenti
nebrojna i neizrečena dobra, koja nam
Stvoritelj po životinjah daje!

Pokehdob anda da nam živine po-
mažu obavljati najte eše delo, pokedob
da nam poma-eju pridelavati i skrbiti
vsakdašnju hranu, ter zajedno i nas same
hrane, opravljaju i obuvaju, nije li zevsema
pravično, da to čovek kakti razumno stvo-
renje Božje zahvalno priznaje i polg toga
sa živinom baraje?

Da bi bile vse naše domaće živine
ostale divje, one bi kak i vse ostale po
providnosti B-žji do denes preživle. Préd
370 ljeti, kak su Europejci već bili znašli
Ameriku, izpustili su potli tam na neiz-
merne travnike (tratine), na kojih do po-

jasna raste trava, nekoliko glav rogatoga
blaga i konja. To se je blago potlam na
tuliko razplodilo, da još den denes ima
čreda od pet do deset jezer glav marhe i
konj. A te živine negda pitovne tak su
postale plahe i tak divje, da se vezda,
pokedob je onde još malo ljudih, nem-
reju pripitomiti, već da bude od njih
kakve takve hasni, to se streljaju i iz
njih se slači koža i prodava, a meso se
još do ne zdavnja ostavljalo dijvim zve-
rimam za hranu; nego vezda se i meso
već na hasen obraća, ter se ili frizko
razvaža, ili se od njega delaju mesne iz-
vadine (ekstrakti) za hranu ljudem.

Prvi ljudi koji su počeli pitomiti vsa-
kojačku živinu, bili su bistroumni. Od
pripitomljene živine odhranili su si velika
čreda domaće živine: ovce, marhe, a s
vremenom takaj konje i kamile S takvim
čredami putovali su iz jednoga kraja vu
drugi izkajuć brizljivo kaj bolšu pasu za
svoje blago; a stanovali su polg črede
svoje pod šatori napravljenimi od kožah
svoje živine, ter su se i hranili od črede
svoje, i opravljali i obuvali kožom nji-
hovom. Potli vnuogo kesneše, gda se je
prilično povnožalo ljudstvo, nastanili su se
nekoji, ter su zavzeli stalna mesta za
svoja prebivališća, i započeli su obdeluvati
zemlju. Spametneši su se hitro domislili
svojoj hasni, pak su počeli živinu k jaslam
privezavati, i zaprezati ju i privučati delati,

kak god i dendenes biva, da živina vek-
sim delom najtežeše posle za čoveka obavlja.

Pokredob pak si je čovek vkrotit
živinu, da mu dela, da ga mesom, mlje-
kom, sirom, začinom hrani, da mu daje
opravu i obuću, to je očividno i zevsema
naravno, da je čovek po tom prevzel
dužnost skrbeti se vu imenu Božjem za
nju, tojest briniti se za njezinu hranu,
zdravje i življenje.

Glád Ferencz.

Venecija.

Venecija, drugač Mletci zahvaljuje neg-
dašnju svoju veličinu, sjaj i znamenitost
samo cvetućoj svojoj trgovini, za koju je
već i mestui položaj njeni jako povoljan bil.

Taj varoš postal je potlam Kristuša
okolo 476, ga leta iz talijanskih beguncov,
koji su na lagunah, pustih i malih otočić
napravili svoja stanovanja, da se osiguraju
proti napadanjem putujućih i suhu zemlju
pustošećh barbarskih narodov. Naseljenici
ovi donesi su sobom jako mnogo penez (ka-
pitale) i morali su skrbeti za to, da jim
glavnice interese donasale budu, da se ne-
rešiju imetka svojega. Zemlja, na koju su se
naselili, nije bila sposobna za obdelavanje i
nisu joj nikakvoga hasna vzeti mogli; zato
morali su na drugi nacin skrbeti se za po-
treboće življenja. Morje nalazeće se okolo
njih obskrbelo jih je ribami i morskomo
solju, zato su se najpredi dali na ribarstvo
i na pripravlanje morske soli. Sve druge
potreboće morali su si iz daleka nabavljati.
Susede zemlje, koje su barbarski narodi
opustošili, čisto su osiromašile ter ostavši
prez svake trgovine i obrta, morale su se
zadovoljiti svojim malim prirodnom žita,
kruha, kamena i drvah za gradju potrebnih.
Vu ovo vreme nije bilo još trgovčkoga
mesta na obalah jadranskoga morja. Naselje-
niki ovi nenašavši pri svojih susedih ono-
kaj su iskali, prisiljeni su bili ladje delati,
po kojih su se mogli na morje spuščati.
Ovak postali su na skoro izvrstni mornari
i posredniki predmetov trgovinskih za sve
varoš na obalah jadranskoga morja, gđe su
na zadnje uredno obćenje vodili. Ova trgo-
vina bila je izprva samo na hranitibene
stvari i na nekoje neobhodno potrebte pred-
mete oslonjena; medostalim se je sve po
malom, razvila i znamenita postala.

Povoljni položaj varoša, sigurnost proti
napadanjem neprijateljским, buduć je ležal
med nedostupnim močvarami i meki, napokon
marljivost njegovih stanovnikov napravilo je
Veneciju prvim sejmjskim mestom vu za
padnoj Europi tak, da je po Kristuševom
porodu leta 700 vrc to bil varoš vu naj-
lepšem cvetu. I vezdašnja Venecija vu ce-
lom svojem prostranstvu stoji na dveh glav-
nih i na sto trideset i četiri pokrajnih otokih
jadranskoga morja, koje oddeľuju 134 ka-
nala a prek 400 mostov skupa veže.

Vu ovom čudnovitom pomorskom va-
rošu nema takvih vulicah, kak pri nas.
Mesto taraca blista se tu kristaina površina
morja med prelepimi palačami i mesto oglu-
šećeg ruženja kolah i kočjah čuje se tu
pluskanje veslah i kormilah od gori doli
plovehih ladjah. Ide li tu človek na delo ili
na zabavu iz svoje hiće van, to nemre nikam
prez gondole (ladjice). Radostnim onim, koje
varoši na suhoj zemlji živjaju kak: voženje
no kolih, sanjkanje, jahanje, izlete vu polje
i v šumu, šetanje po šetalistiñh vrtih (pro-
menadah) svemu tomu vu Veneciji nema
traga niti glasa.

Najveći suhi prostor Venecije je piac,
sv. Marka, koj je ujedno najlepši piac ovoga
sveta. Na taracu napravljenom od četvero-
kutih belih mramorov i trahitov osobito pod
večernjim razsvetljenjem varoša, misli put-
nik s velikim uzličenjem, da se nahadja vu
jednoj ogromnoj cirkvi i to čarobnoj cirkvi,
koju sačinjavaju skraja najlepše mramornate
palače, veliki oltar je vu njoj prelepa cirkva
sv. Marka a bolta nad njom nebeski svod
(firmament) sjajnimi svojimi zvezđdama.

Koj se je zasitil lepote i čarobnosti
ovoga piaca, vzeme si ladjicu ter po njoj
putuje vu vodenih vulicah dalje. Najživahnese
s tališe venecianah je veliki kanal t. j.
(canal grande) koj se proteže po varošu sim
tam, pak jedna ogromna kaća. Kanal taj
širok je 200 stopah a obrubljujt ga nebrot-
jene i prelepe palače i ovak taj kanal za-
stupa mesto najlepše i najznameniteše vu-
lice ovoga sveta.

Na najlepšem mestu toga kanala širi
se veličanstvena palača Balbi, kojoj teško
je najti para. Gledać na njezinu lepotu i
graditeljsku (arhitekti-ku) znanost, kojom je
zidana. Ovu zidal je najglasoviteši arhitekta)
graditelj talijanski imenom Palladio za fami-
liju Balbi zvanu, koje članovi bili su negda-
šnji poglavice venecijanske republike.
Uzdruž ovoga kanala bile su i ostale sjajne
palače onih familijah, koje su sačinjavale
tak zvanu zlatu knjigu (noblik). Neizmerno
ono bogatstvo i luksuz prešel je s vremenom
na siromaštvo. Građeće familije su izumrle,
izselile se ili osiromašile a njihova čarobna
ostanovanja sada ili pusto stoje ili su se
porušila. Valovi morskoi, kak takaj nemar-
nost stanovnikov prouzrokuju tu strahovito
pustošenje i posvud se vidi, kak zub vre-
mena nemilostivo ruši i unišćuje najsjaj-
neša dela rukah čovečanskih.

Venecija je ipak pri svem tom jeden
od najznamenitešh varošov svetskkih.

Izmed sgradah njenih najglasoviteša je
cirkva sv. Marka, koja je 976-ga leta zi-
dana, a vu sebi ima najčudnoviteših spo-
menkov negdašnje dike i slave. Vu blizini
joj stoji 330 stopah visoki turen sv. Marka,
iz kojega je prelepi izgled na ogromno ve-
liki varoš Za cirkvom sv. Marka najlepša je
cirkva nadbišupska ili patriarhička. Jako
jako znameniti Ponte rialto zvani veliki
most, koj veže glavne točke velikih dveh
otokov skupa. Taj most zdiže se 90 stopah
vu visinu, tri posebne pute ima po sebi a
po dveh strankah mu nalaze se najlepši svodi
doli iz mramora. Od osobite znamenitosti
je nasip imenom Murazzi, koj je tri milje
dug, 50 stupah širok i 30 stopah visok a
na njem je napis: Ausu romano, aere
veneto.

Fabrike njene sgotavljaju najlepše tvori-
ne zlatne, glasovita zrcala, svilu, sopuna,
steklo, porcelana i druge dragocnosti, ako-
prema je vezdašnja njena trgovina samo
senca prema negdašnjoj. V noveše vreme
obzidali su ju od strani suhe zemlje s zidom
i svezali s šefjeznicom. Luka njena služi
austrijanskim ratnim brodovom za stanova-
nje, dočim i svim stranskim trgovčkim
brodom za staciju služi. Još vezda pokazuju
tu Bucentaurua zvani brod, koj je bogato
pozlaćen i od kojega su od 1311-ga leta
počemši negdašnji dogi (poglavice) s velikom
paradom na svaki veliki četvrtak jednu
zlatni prsten vu morje hitali, za znamenje,
da su se s njim zaručili ter da su oni t.
j. Venecija vrhovno gospodstvo na morju.

ZABAVA.

Oh, ovi mužkarci.

Privatnik H mora na nagli
zavet svojega vračitelja vu kupelj. Premena
sraka, posvemašnje uzdržanje, i odpočinek od
svakog poslovnog napora previše razdraženih
živcah — tak su glasile stroge odredbe
vračiteljeve, a gospon H nikaj
menje, nego nevugodno genut, nagne vu oče-
vidno zdignutom razpoloženju na svoje putne
priprave. Oko toga s težkim srcem pomaže
mu gospa Hermina ljubkonijsna mu supruga,
puno pomćna ruka pri pakovanju kofera.
Kak rado bi se bila s njim izpeljala, te bi
ga s punoćm ljubavi pazila i branila od
zvana napadajućih svakovrstnih pogibeljih!
ipak — čuvanje preuznemirenih živcah i
najtesniše izbegnuće, svake domaće srditosti
i zavade, kak bi to bilo moguće pri petorici
čarobne čeljadi od tri do deset ljetnih i žali-
uz previše živahnu naturu gospe Hermine!

„Kakogod neizrečljivo teško mi bude,
moja ljubljena Hermina od tebe se i od do-
čice na četiri tjedna dđit“ umerava je gospon
H pri odhadjanju, skoro nebi ni
trebalo posebnog opominanja, meni bude vu
najvećoj mēri dugočasno, te napred već
dvomij je li barem ja i mogel četiri tjedna
brez tebe obstati. Barem mi troju sliku
(fotografiju) daj a meum, da se budem tam
i nazad nju gledajući račoval.

„Ti! ti!“ govorila je, neverujući mu
smešća se i s prvom mu se gruzeća gospa
Hermina i žurila se ipak, da donese foto-
grafiju, koja je vu jednom kovertu zavita
bila. Sad još jeden oprostni s Bogom,
jeden čvrsti stisek ruke, poljubec i zagrlaj
petero malih. te dok se opet
vidimo. „Dok se opet vidimo“ odjekovalo
s vustnah ostajuće otcu, koji si je svako
sprevdavanje odpoval k banhofu, paće i
do fijakera takaj.

Osem danah je prošlo, kad prispē list
gospona H supruzi mu, koji je do-
nosil glas od srećnoga mu dolazka vu X.,
od komoditnoga po mogućnosti mu stana
od svestrano povoljno delujućega frižkoga
ribnjačkoga zraka na njegov doista jako uz-
nemireni živčeni sustav. „Vu ostalom pak,
tak je dalje glasilo, dugočasim se, kak sem
to vu istinu unapred previdjal za vumrēti,
na čarovitom listanju i cvrtanju na prome-
nadu i na stanju vračilišta, takaj malo do-
padnosti nahadjam, kak na pustolovnom
odletu. Ja se čudim samotem vu toj simo
tamo proletsajućoj medjunarodnoj skupim
ljudstva i svagde te posvud, gđe god sem
vu prostranoj sali vračilišne sgrade, ili vu
mojoj sobi, svagde i urek mi falši ti, naj-
dražija supruga, sladki glas tvog govora,
verno umiljati pogled tvojeg oka, te je
jedna srećna misel se mi podela, kojom se
zadobio sliku ze sobom, koja mi nuto pri-
pisanju namoćnih redkah pred oćim leži na
dišućim šumskim cvetjem okrunjena, koje
sam čera sam — — —

„Oh sramotno, sramotno; takov jeden
šmeichler!“ odjekne se srdito s ustnah
gospe Hermine, „no čekaj, ti mi dođi
samo k domu!“ te je s razluženimi rukami
strgala list na komadiće.

Rešenje zagonetke? — Gospa Hermina
dala je na mesto svoje fotografije — sliku
jedne svoje stare tetke svojem njeznomu
suprugu na put. Verovatno, da bude gospa
Hermina znala svoju zlovolju, do povratka
svojega „ljubljenoga“ supruga, obuzdati, te
bude stoprv potlje srećnoga svršetka po-
vratka oblak bure nad njim prelomila.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštuvane naše predplatnike, naj nam na početku zadnjega ferialja predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi fertal ponoviju. Cēna naših novin je: za jeden fertal 1 frt. za pol leta 2 frt.

Ogenj vu Nedellšču.

Nesrečna ova občina nemore biti par let prez ognja. 20-ga septembra opet je tu ogenj pustilo. Vu glavnoj vulici naprama občinskoj hiži pogorelo je 5 gospodarov; sva gospodarstvena stanja, vno go krme i slame, na skednjišču friško nabrana koruza — sve to odšlo je vu prah i pepel a jednomu i hiža. Kak je ogenj židel, nezna se, ar po staroj navadi nišče nije kriv.

Glasovita vura.

Vezda se dela vu Filadelfiji na turnu varoške hiše vura, koja bude najveksa na svētu. Varoška hiža vu Filadelfiji stoji na takvom mestu, da se na turen iz celoga varoša videti more. Vura bude tak velika, da samo malo kazalo tri metra bude dugo; bilo (bat) vagnulo bude 50 centov a navijala se bude pomoću parne mašine. Razsvetlena bude s električnom svetlostju, da varoš i po noći videl bude na vuru.

Nesreća na željeznici.

Lohko bi napunili naše novine s glasi onih nesrećah, koje se vezda pri nas vu Europi i posvud po svētu događaju. Vezda pak tressuli su se dva personalni vlaki nedaleko od varoša Kölna. Pri toj katastrofi počinjen je veliki kvar vu obedva mašinah a izvan toga 4 putnički su vmorjeni a veliki broj jako izranjeni.

Palača od vugljena.

Orsačke novine vu Ilionisu vu severnoj Americi oglašuju, da bu varoš Ottumwa, vu kojem živi 17 jezer stanovnikov, naskoro imal rēkost, kakve još denes nigdi nejma. Tam budu najmre zezidali veliku palaču od vugljena s turni i s velikimi vratu. Vugljenki (mesta gde vugljene kopaju) okolo Ottumwe spadaju med najveksje vu Americi, ter budu od toga vugljenja podignuli špekulanti palaču na mestu, kud je negda tekla rēka (voda). Palača bude 230 šuhov duga i 130 šuhov široka. Veliki kvadrati (četvorine) vugljenja spajaji budu s čerlenim mortom, koji osobito čvrsto spaja zidine. Nutrašnost bude imala vnožinu sobah i palače za teater vu kojoj bude moglo šest jezer ljudih stati. — Misi se, da bude prezeš Harrison još ov mesec odprl ovo zidinu. Još bi samo bilo treba, da se najde Amerikanec, koj bi vužgal ovu palaču, — ar bi to drugač gorelo kak druge hiže.

Ogenj.

Od vsih stran naše domovine čuti je tužne glase ognja. — 23-ga Septembra bil je opet ogenj vu občini Aranyos vu Komárom varmegiji. Pri Pázmány Adolfu posedniku vužgala se je hiža, i ogenj se je tak hitro razprostrail, da je 150 hiž zgorelo, k tomu poleg pripadajuća stanja i vsa krma. Jedna dojka i s detetom je takaj našla smrt vu ognju. 400 ljudi je prez stana i hrane

Vilim cesar vu Beču.

Nemški cesar Vilim došel je 1-ga oktobra vu Beč. Na banhofu, kak je već

odredjeno. čekali su ga visoki dostojanstveniki. Za njegov dočak odredjeno je 50 jezer forinti za nakinčiti vulice.

Tužno gostovanje.

Vu varošu Berlinu vu prajskoj bilo je gostovanje. Na stēni viseća lampa se je razpočila i petroleum se je vužgal. Ognja nisu nikak bili mogući pogasiti, i tak je deset gošćenikov smrtno oranjeno.

Nesreća na morju.

Iz Hioga vu Japanu javljaju, da je Turski brod „Ertogrul“ na povratku iz Japana vtonul i žnjim ljudi, med kojimi je zaglavil i podadmiral Osmam paša, poslanik sultanov kod mikada. Oslobođeno je samo 6 oficirov i 57 soldatov.

Tatsko poglavarstvo.

Vu Bacs varmegiji predala je občina notariuša i birova sudbenoj oblasti s molbom, da bi nje sud od notariuša i birova oslobodil. Ar su drugač nikaj tak jako krivi, samo da su vu kompaniji hamišna pisma i račune delali, kak takaj i krali. — Našli su pri notariušu samo 14 glav vkradjenih svinj, koje su vu susednoj občini vkrali.

Razbojniki vu cirkvi.

Med 21 i 22-im Septembrom, dosli su razbojniki vu cirkvu (vu Mitrovici). Nije njim bilo zadosta, da su sakramenta, dva kelihē i vu sparavcu nalaze se se pezeze odnesli, — nego su još vu svojoj prevzetnosti, kaj nisu mogli odnesti su spotrl. Kipu (statni) Marijnom nisu dali mira, odsekli su obedve ruke, hoštije su vzeli van, vsaku na pol zgrizli i doli spljuvali. — Kvar se računa do četiri jezere forinti. Malovrednjake ove nisu još vlovili.

Nepazljivi roditelji.

Vnoga mati je već žuhke oplakivala nepazljivost svoju naproti děci svoji. Vu velikoj Kikindi pri jednoj hiži dogodila se je opet strašna nesreća. Od hiže otišli su vsi na polje delat, mati tulikaj, koja je imala nekaj posla na polju, zaprla je svoje troje dece vu hižu, a ključa je vuni na vrata obesila. Taki za kratek čas došel je susedov dečec tam, da bi se po navadi s onom decom igral. Vzel je ključa i odprl je vrata. Dvoje dece, koja su bila zaprla vu hiži skočila su vun i išla se igrat na dvorišće. Dok su se ovi na dvorištu lepo igrali, došla je vu tom toga prasića vu hižu, našla je osem mesecov staro dēte na zemlji (podu) ležati, pograbila je siromašno dēte, pojela obedve ruke i obraza vsega zgrizla. Dojduća mati dimo, našla je mrtvo dēte na krvavoj blazini. Poglavarstvo odredilo proti njoj izragu.

Vtopili su pajdasa.

Pred nekolikimi dnevi dogodilo se je na Dunaju vu blizini Beča, strašno pripćenje. Tri meštarski inaši vu dobi od 15 do 17 ljet, pijančovali su vu krčmi, pak gda su se v čunu po Dunaju dimo vraćali, posvadili su se tak, da su jednoga zmed njih hitili vu vodu, i ondī ga s veslom tukli, dok je potonul. Zločinci ovi su onda do brega se dopeljali i pobegli. Ljudi, koji su s druge strani brega gledali, podigli su graju nego zabadav. Straža nije mogla vloviti niti nje, niti pak nisu mogli najti vtopljenika.

Nekaj za kratek čas.

1.

Vu skoli je jeden dijak nekakvu huncvutariju napravil, — ali navučitelj nije nikak mogel zeznati, da gdo je krivec. — Zato prime onoga, koj se je najbolje smejal i čvrsto ga je s palicom naharil. Dečec je jeden čas suze točil, ali taki za tim se je opet smejal. Kaj si ti huncvot ne dosta dobil, pak se ve još smeješ? vikne navučitelj. — A kaj se nebi smejal, da su mene bili ki sam ne kriv!

2.

Bila je strašno velika zima, gda su jednoga tolvaja peljali na mesto, gde bi ga obesili. Gda je već do toga došlo, kaj bi si opravu siekel, obrnul se je k sudcu i čisto ozbilno je rekel: Prosim ponizno gospodina sudca, naj pustiju barem bundu na meni; ar bog i bogme vu tom hladnom vremenu bum si još zdravje pokvaril?

3.

Poleg orsačkoga puta su morali cigana obeaiti. Začuje cigan, da onomu, da onomu, koj je na galge odsudjen, zadnju volju njemu včiniju. — Zato s velikom poniznostju zaprosil je ovak sudca: Milostivni gospodin sudac! za višnjega Boga njih prosim, naj nenapraviu s menom tu veliko sramotu, kaj bi me proti putu s licem obrnjenoga obesili; ar ja bi od srama na galgah vumrl!

4.

Notariuš: „No anda Vanček, ti vezda otideš med soldate, tak ostani zdrav i ponšaš se dobro!“

Vanček: „Na isti način gospon notariuš.“

5.

Sudec: (svedoku). Tak vi mislite, da je obtuženik, gda je onu falingu napravil bil jako pijan?

Sudec: istina je.

Sudec: Pak kak se je on pri tom ponašal?

Sudec: Ah gospodin sudac, im oni to sami najbolje znaju, kak se čovek vu pijanščinu ponaša.

NYILTÉR. *)

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt und gemustert (ca. 150 verschiedene Qualitäten) — versendet rohen- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Dépôt G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

*) E rovát alatt közlöttékert felelősséget nem vállal a szerkesztő.

LOTÉRIA. Bpest 28. septembra 1890. 64 39 66 76 68

Gabonaárak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		firt	kr.
Buza	Pšenica	7	—
Zab	Zob	6	— 25 —
Rozs	Grž	5	— 50 6 —
Kukoricica	Kuruza	5	— 80 —
Árpa	Ječmen	6	— 6 50
Fehér bab	Grah beli	7	— 25 —
Sárga „	„ žuti	6	— 25 —
Vegyes „	„ zmēšan	5	— 40 —

ODGOVORNI UREDNIK:

MARGITAI JOZSEF.

Hirdetések.

1515 tkvi szám 890.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács József, Kovács Anna és Kovács Katalin Margyetkő Mátyásné goricsáni lakosoknak Sekutor Ferencz volt a. mihályoveczyi lakos elleni kielégítési végrehajtási ügyében 45 frt tőke, ezután 1872. november 30-tól járó 6 % os kamatai, 15 frt 45 kr. eddigi, s ezutal 10 frt 65 krban megállapított árverés kérelmi költségek behajtása czéjából a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén fekvő A. Mihályovecz község 38. sz. tkvében A I 1. 3-5. és 7 r. 46. 907 1687. 1714. és 2693. hrsz. a. foglalt ingatlanok, ezekhez tartozó aránylagos erdő és legelő illetőséggel együtt 535 frt kikiáltási árban A. Mihályovecz község bíró lakásán 1880. évi október hó 13-an d. e. 8 órakor Dr. Tersánszky Gyula perlaki lakós, mint felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig: az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 1 hónap alatt, a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt, a harmadikat ugyannattól 3 hónap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módzatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. jbiróság tkvi osztályánál s A. Mihályovecz község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlakon 1890. julius 12 én 686.

6359 tkvi szám 889.

Arverési hirdetmény kivonat.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tódor József s társa végrehajthatóknak Bánatay Károly végrehajtást szenvedő elleni 83 frt 87 kr. tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében Neuman Ignác csáktornyai lakos kérelemes vevő elleni viszárvényi ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék s a perlaki kir. jbiróság területén levő Novákovecz községi 26. sztkjvben A I 35. 1328 1805. (268—269) hrsz. a. felvett ingatlanok s a hozzá tartozó legelő és erdő illetményből Bánatay Károlyt illető 375 frta becsült $\frac{1}{12}$ rész, az u. a. tkjvben 1514 hrsz. a. ingatlanokból Bánatay Károlyt illető 32 frta becsült $\frac{1}{12}$ rész, a novákoveczyi 717 sztkjvben 1743/a hrsz. a. Sautek György tulajdonánál árt 54 frta becsült Bánatay Károlyt illető $\frac{1}{12}$ rész, a 718 sztkjvben

Pallér György tulajdonánál árt 1743/b hr. sz. a. ingatlanokból Bánatay Károlyt illető 54 frta becsült $\frac{1}{12}$ rész, végre a novákoveczyi 719 sztkjvben 1415/a hrsz. a. ingatlanokból Bánatay Károlyt illető 56 frta becsült $\frac{1}{12}$ rész 1890. évi október hó 20-an d. e. 9 órakor Novákovecz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikáltási árának 10 százalékát vagyis 57 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881 LX. t.-cz. 42. §-ában aláírt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők. K-lt Perlakon a kir. jbiróság mint tkvi hatóságánál 1890. évi augusztus hó 30-ik napján. 685.

Haszonbéri hirdetmény.

Dráva-Vásárhely község előljárósága részéről ezennel közzé tételik, miszerint a község tulajdonát képező a **Varasdi Dráva-híd melletti koresma használata** ugy a hozzá tartozó **4 hold szántó és rét** melynek kikiáltási ára **250 frtban** van megállapítva, — 1891. évi január hó 1-től 1893. évi december hó 31-ik — nyilvános árverés útján

1890. évi október hó 6-án d. e. 9 órakor

a városi irodában haszonbérbe adatni fog.

Az árverési feltételek a községi hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Mely árverésre a bérleti szándékozók ezennel tisztelettel meghivatnak Dráva-Vásárhely 1890. szeptember 24-én.

A városi előljáróság.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar NAPILAP.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar NAPILAP.

BUDAPESTI HIRLAP.

Szerkesztők és laptulajdonosok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RAKOSI JENŐ.

A »Budapesti Hirlap«-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyar-ság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely pártatlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legfényesebb eredményt a »Budapesti Hirlap« érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A »BUDAPESTI HIRLAP« *politikai cikkeinek* iránya, mint eddig, ugy ezental is mindenkor nemzeti és pártérdekektől független. *Politikai hírei* széleskörű összekötötések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlétele felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap. »BUDAPESTI HIRLAP« távirati tudósításai manap már teljesen egy fokozatú állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. — A »BUDAPESTI HIRLAP« *Tárcaszozata* a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A *napirovatokat* kitünő zsumnaliszták szerkesztik s e helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. *Bendörégi és törvényszéki rovatai* külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a »Budapesti Hirlap« helyet foglalhat minden család asztalán. A *közigazgatási rovatban* a magyar gazda, birtokos, iparos kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges.

A *regénycsarnokban* csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legzélszerűbben postautalványnyal eszközölhetők következő czim alatt: A »Budapesti Hirlap« kiadóhivatalnak, IV. ker., Kalap-utca 16. szám.

674 3—3